నాగయ్య

రచన :- "కొత్తపెంట"

నాగయ్య ఆ జాలరిపేటలో పేరుమోసిన పెద్ద మనిషి. నీటిమీద వేటంటే పాటవంచూపి వేనవేల జనాలచేత ముక్కుమీద వేలేయించిన మేటి వేటగాడు. కూడేనా మానేడుగాని కులవిద్య విడువలేక పోయాడు. నలుపురి జాలర్లతోను తాను తెప్పమీద వెళ్ళి దొరికిన మీను, తాబేళ్లు, సొరలు సంతకి తీసుకుపోయి తన వంతుకు వచ్చిన నాలుగు డబ్బులు పిల్లా జెల్లాకి పెట్టేవాడు.

కాలక్రమాన్న నాగయ్యకి నలుగురు కొడుకులు గూడ కలిగారు. తన నలుగురి కొడుకుల్ని గారాబంగా పెంచి పెద్ద చేశాడు. వాళ్ళకి యుక్తవయస్సు రాగానే నీటిమీద వేట, అందుకు కావలసిన యాత, నావ కట్టడందగ్గర్నుంచి నేర్పాడు. ఇక తాను కూలి నాలి చెయ్యలేక ఊరికే కూర్చోడం కష్టమనిపించినా చేతికి కొడుకులు నలుపురూ అందొచ్చారు కాబట్టి కాస్సేపు కాల్జాపుక్కూచునేవాడు. నలుపుర్ని ఏకమాటమీద నడిపించి తాను కుటుంబ భారాన్ని మోస్తుండేవాడు. ఉచ్చులు, వలలు, తెప్పలు, తెడ్ల దగ్గర్నుంచి తాను సిద్ధంచేసి నలుపురి కొడుకుల్ని సాయంకాలం అయేసరికి సముద్రం మీదికి వేటకి సిద్ధం చేసేవాడు.

రోజూ సముద్రాన్ని యింతమంది ఎంత దోలుచుకు పోయినా అదేం చిత్రమోకాని అక్షయపాత్రలా నిండుతూనే ఉంటుంది మీనులతో !

సాయంకాలాన్నే సముద్రం మీదికి దారి తీసి వేట ఆడాడి తెల్లవారి పొద్దు బారెడు మీదికెక్కిందనగా యిల్లు చేరేవారు నలుపురూ. తెచ్చిన వేట చూపుతూ తమ శక్తి సామర్థ్యాలు చూపి సాధించిన మహత్కార్యంలా తండ్రి కేసి చూసేవారు. నిగనిగ లాడే ఆ పండు మీసాల సందుల్లోంచి కాస్సేపుంటే యింకా రత్నాలు రాలిపోతాయా అన్నట్లు చిఱునవ్వు ముడతలువారిన నాగయ్య ముఖంపై మెఱుపులా మెఱిసేది. "ఇయాల యిదేనట్రా యేట" అంటూ కొమరులు తెచ్చిన కొల్లనంతా చూసి సంతకి బేరానికిచ్చేవాడు.

రోజూ కొడుకులు వేట తేవడం, తాను సొమ్ము చేయడం, వేట చూసి భావగర్భితమైన ఆ చిన్న చిఱునవ్వు పరిపాటి అయిపోయినది. ఓనాడు మామూలుగా వేటాడి వచ్చేసరికి "రేపు మీతో నేనూ సంద్రముమీది కొత్తాన్రా" అన్నాడు ముసలాడు చుట్ట ఉప్ ఉప్ అంటూ.

మర్నాడు యధాప్రకారంగా ఉచ్చులు, పెద్ద వలలు, దిట్టమైన నావ, తెడ్లు. వీటికి తోడు పెద్ద నూనె తొట్టి-వత్తి సిద్ధం చేసేడు ముసలాడు. సాయంకాలం అయే సరికి పొద్దు యింకా ఉన్నదనగానే తానుకూడ నలుపురు కొడుకులతో తెప్ప ఎక్కాడు. బాబు కూడ తమతో వస్తున్నాడని మురిసిపోయారు నలుపురు కొడుకులు. చాల దూరం వెళ్ళారు. ఎంత దూరం పోయినా యింకా, "తెడ్ల నెయండ్రా" అని అంటూనే ఉన్నాడు తండ్రి. మినుకు మినుకు లాడుతూ మింటికేసి యున్న నక్షత్రాలు, జలజలలాడుతూ ఉబుకు సొబగులతో ఊసులాడుతూన్న గంగ తప్ప మరేమీ వారికి కానరాలేదు. కాస్సేపయేసరికి యీ మహాంతరాళానికి మహోదధికి మధ్యవారు కారాగారంలో బంధిపబడినట్లు భీతిల్లారు. ఆ నక్షత్రాలు యీ కారాగార కవాటాలకు నేర్పుమై నాటిన స్నిగ్ధమణుల్లా మెఱిసిపోయాయి.

బాగా దూరం పోయిన తర్వాత "ఏమిటి బాబూ ! యీ యాల్టి యేట. నీకు మరీ మతిపోతోందనిపిస్తుంది. ఈవలిగట్టునుండి ఆవలి గట్టుకే నేటివల" అన్నాడు నలుగురిలో నాల్గోవాడు భీతాహంతో. ముసలాడు ఓ చిన్న చిరునవ్వునవ్వి "ఊఁ నేదుండై" అంటూనే చుట్ట ఎర్రగా కణకణలాడేటట్టు పొగ బాగా పీల్చి నావని పోనీసాగాడు. కొంత దూరం పోయిన తర్వాత తెప్పనాపి తాను తెచ్చిన నూనె తొట్టినిండా బుడ్డిలోని నూనె పోసి పెద్ద గుడ్డవత్తి అందులో మధ్యనుంచి వెలిగించాడు. దీపం ఆరిపోకుండా తగు ఏర్పాట్లు చేసాడు.

ఓ గంట గడచిన తర్వాత, "ఓ రయ్యా ! ఇక మీరోసం సూపాలిరా ! బేగి ఒడ్డుకి పోవాలి" అంటూ ఒడ్డుకేసి తెప్ప మళ్ళించి "తెడ్డెయ్యండ్రా" అన్నాడు ముసలాడు. "ఏం బాబు ! కొంప ముంచినావు, మేము

వద్దంటూంటే వచ్చినాం నింగీ నీరు కలిసేదాక, నువు మరీ బాబు నీకేటి తెల్దు" అని విసుక్కుంటూ రెండు నిముషాల్లో నలువురు తెడ్లు వేసారు. ముసలాడు నీటి పోటు గమనిద్దామని తన చెయ్యి నీటిలో పెట్టి చూచాడు. చూసీ చూడ్డంతోనే "బేగి పోనీంద్రా" అంటూనే వేసిన వలల్ని తీసేసి దొరికిన ఆ వేటతో తిరుగు ముఖం పట్టాడు. "ఇదేటి బాబూ! యీ యాల్టి యేట మరీ అర్దాన్నం ఐపోనాదే. ఇంత సెమకి యిదా కూడు. ఏటి బాబూ మమ్మల్ని సంపినావ్" అంటూండగనే, "ఊఁ ఉండర్రా మీశత్తి సూపి తెడ్ల నెయ్యండ్రా" అని హెచ్చరిక చేసేడు. ఇంతలో "ఒల్లకోరా, ఎనకాల పెద్ద మెకం ఒత్తుంటే ఏలాకో లాలుమీకు! బేగి పోవాలి. పేణాలతో యిల్లు సేరుకుంటే అదే పదేలు. బాబుకేటో తెలక సముద్రంమీదికి సామకని వచ్చినాం. బతికుంటే బలుసాకు కూరాయను" అన్నాడు మొదటివాడు. నలువురు లేని బలాన్ని తెచ్చుకొని మహావేగంగా పడవని పోనీసాగారు. నావ నలుగురి బాహుబలాన్ని సంధించుకునే సరికి గాలి దేవుడుగూడా తన చెయ్యి సాయానికి అందిచ్చాడు. మహావేగంగా తెప్ప వస్తోంది. నాగయ్య నింగికేసి ఓసారి నిగిడించి చూసి త్వరత్వరగా పోనిమ్మని తొందరచేసాడు. నావలోని దీపం దేదీప్యమానంగా సముద్రరాజు తాల్చిన మహనీయమణిమయ స్వర్ణ మకుటంలా ఆ అంధకార బంధురమైన అంబుధిపై వెలుగొందసాగింది. కాస్సేపయే సరికి నీటి పోటు అధికమై దూరాన సాగరోదర సంజనితమైన గిరిశిఖరాల పరిసరాల గంగ ఉవ్వెత్తున తెప్పన తెళ్ళి ఉరకలు వేస్తోంది. ఈ మహోర్పాటాన్నంతటినీ చూసి నలువురు కొడుకులు చాల వెఱపొందారు. వెంటబడి వస్తున్న మెకాన్ని సరకుగొనక ముసలాడు అతి జాగ్రత్తగానే నేర్పుమై నావను ఒడ్డుకేసి మఱలించుకుపోతున్నాడు.

తీరం ఇంకా చాలా దూరంలో ఉంది. వేటాడ్డానికెళితే వెంటబడి తఱుముకుంటూ వస్తోంది ఓ చిన్న కొండలాంటి ఓ పెద్ద చేప. దూరాన్నుంచే ముసలాడు దీని రాక పసిగట్టాడు కాబట్టి ముందుగానే జాగ్రత్తపడి పడవను తీరానికి తరలించుకుని పోతున్నారు. అంధకార బంధురమైన ఆ అంబుధిపై- ఆ కటిక చీకటిలో వెల్గుతూన్న కాగడా యీ చేపను ఎటుగా పరిభ్రమింప చేసింది. దూరాన్నుంచే యీ దీపాన్ని చూచి ఆకలిబాధ తీర్చుకుందుకు తగిన ఆహారం లభించింది గదా అని మహోత్తుంగ తరంగ సంఘములమధ్య ఉద్వేగంతో ఉరకలు వేస్తూ వస్తోంది. తీరం దరిచేరాలంటే ఉరుతర విక్రమాధ్యులకుకూడ కాని పనిగా కనుబట్టింది ముసలాడికి. ఆలోచించడానికవకాశం గూడ క్షణమాత్రం లేదు. అల్లంత దూరాన తేలియాడుతూ తెప్ప నమాంతంగా మ్రింగివేయదగు ఆర్భటితో అతి శీఘ్రంగా వస్తున్న మృత్యుదేవతలా కనిపించిందా మెకం వారికి. ముసలా డిది పనికాదని చక్కని ఉపాయం పన్నాడు. అంతవఱకు తన ముంగట వెల్గుతున్న నూనె తొట్టి నొక్కపాటున గంగలో త్రోసివేసి తానంతవరకు వచ్చుచున్న మార్గానికి లంబంగా తెప్పని తిప్పాడు చుక్కాని సహాయంతో. బాహుబలం చూపి ప్రాణభయానికి వెఱపొందక నలువురు కొడుకులు అతి వేగంగా తెడ్లని వేస్తున్నారు. గాలిదేవుడు కూడా సాయమైనాడు కాబట్టి గడియలలో తెప్ప తీరానికి సమానాంతరంగా సముజ్వల వేగంతో ఆ కారుచీకటిలో పయనిస్తోంది.

దీపం పోగానే, దారీ తెన్నూ తెలియక, తెప్పజాడలేక తన ఆహారం అచ్చట మునిగినదని దురాశపడి విపరీత ఉత్సాహంతో మత్స్యం తరలించుకువస్తోంది తనంతవఱకు వస్తున్న మార్గమంటే. క్రమక్రమేణ తీరం సమీపించింది. కాని చేప మాత్రం తన ఉపద్రవ ఉద్వేగాన్ని సడలించక ఆహారంపై నుండే ఆపేక్షచేత నేరుగా పోసాగింది. ఆ చీకటిలో తీరమేదో నీరమేదో గోచరం కాలేదాజలచరానికి. దీనికితోడు దాని గమనోద్వేగంకూడ మితిమీరిపోయింది. చివఱికి చేప ఒడ్డునున్న యిసుక తిన్నెలలో కెక్కిపోయింది. పాపం! దాని కాహారానికి బదులుగా విహారాని కిసుకతిన్నెలు ప్రాప్తమైనాయి. కొంతసేపటికి ఊపిరాడక ఉన్మాదంతో యిసుకనంతా రిమ్మివేయసాగింది. ఏంచేస్తే నేం లాభం! ఎంత ప్రయత్నించినా మళ్ళీ యిసుకలోంచి సముద్రాన్ని చేరలేకపోయింది చివరికి తీరం గూడ చేపకి అందని దూరంలో నిల్చిపోయింది.

అట, ముసలాడు తీరానికి సమానాంతరంగా పోయి పోయి చుక్కాని మళ్ళించి తీరాన్ని చేరుకున్నాడు. తెల తెలవారుతుందనగా కాస్సేపు సేదతీర్చుకున్న తర్వాత తాము తెచ్చిన ఉచ్చులు, వలలు, జాగ్రత్తచేసుకొని సముద్రంలో దొరికిన వేటని మాత్రం పెద్ద బుంగలో నుంచి బొంగులు బుజాన వేసుకొని యింటిదెసకై పయనించారు తండ్రి కొడుకులు.

దారిలో—— "ఏం బాబూ ! ఏటానేదు - ఏటీనేదుగాని ఒళ్ళు పులిసిపోయేలా శమపడ్డాం" అన్నాడు పరిహాసంగా బుల్లోడు. "ఏట లేకపోతే పోనాదిగాని పేణాలతో తిరి గొచ్చాం అందరం అదేసాలు మనకి" అని సమర్ధించ చూచాడు మరొకడు. ముసలాడు మీసం మెలివేస్తూ చిన్న చిరునవ్వునవ్వి "బేగి యింటికి పోయి మళ్ళీ తిరిగి రావాలి మన పెద్దోణ్ణి. చిన్నోణ్ణి యింకా మనోళ్ళ నలువుర్ని తోడు తీసుకొని రావాలిరా" అన్నాడు కొడుకులతో. "ఏంటి బాబూ, రేయంత మన్ని ఎంటాడిన మెకం దొరి కిందనేటి" అన్నాడు అమాయికంగా చిన్నవాడు. "ఎక్కడ పడ్డాదేటి బాబూ ! మనం వలేనా విసరలేదు గదా ! ఏనాగో బగొంతుడి దయొల్ల యిల్లు సేరేంగాని" అన్నా డాదుర్దాగా రెండో వాడు. తమ బాబు చెపుతున్న మాటలు విని దిగ్భ్రాంతులై తాము చేసి చూసిన కార్యాలనే మరచి నిర్విణ్ణులయారు కొడుకులంతా. వేటకు కావలసిన పరికరాలేమీ వారుపయోగించకుండగనే వేటాడి మెకాన్ని సాధించేదెట్లు? పోతే వేటకు బదులు తామంతా ప్రాణా లతో తీరం చేరే రా మెకంబారిపడకుండా. అంత మాత్రం మాత్రమే వారి కవగతమైన విషయవిశేషం.

కొడుకులను వెంటబెట్టుకొని నాగయ్య తీరం వెంబడి తనంతవఱకు తెప్పమీద వచ్చిన దారివైపు తిరిగి పోసా గాడు. దూరాన్న ఏదో ఒడ్డునంతా భీభత్సం చేస్తున్నట్లు చూచారు. "అదే నేటి బాబూ మెకం. సాల పెద్ద సేపే. ఒడ్డుక్కానే ఎగబడ్డాదేటో రేయంతా తీరం గానక" అన్నాడు పెద్దోడు. కొడుకుల్తో నాగయ్య తాను సాధించిన వేట దరికి చేరాడు. "ఏటి బాబూ ! ఎంత పెద్ద మెకం ఉంది. తెప్పతో సహా మన్ని ఒక్క గుక్కలో యిముడ్చు కోగలదే. ఏటి బాబు ! దాని రెక్క సూడు తాటిమాన్నాగ" అని ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చారు తమ తండ్రి నాగయ్య ఆ మేటి వేటగాడిముందు.

"ఒరే బాబు, యిక మనం పోయి సద్ది తిని మనోళ్ళ తోడు తేవాల్రా" అన్నాడు. తమ బాబు సాధించిన ఆవేట చూపిన ఆ ధైర్య సాహసాలు, అందుకుతోడు యుక్తి వేనోళ్ళ వాళ్ళని పరిభ్రమింపచేశాయి. నిర్విణ్ణులై, నిశ్చేష్టులై, తెరువబడిన నోళ్ళతో ఆ చేప వైపు రెప్పవేయ కుండా చూడసాగారు. మరోసారి నాగయ్య వాళ్ళని పిల్చి "బేగి మనోళ్ళని తీసుకు రావాలిరా" అన్నాడు. వాళ్ళంతా యింటికి వెళ్ళి కాలకృత్యాల తర్వాత కడుపార భుజించిన తర్వాత నాగయ్య తన కొడుకుల్ని పంపాడు. వాళ్ళంతా వెళ్ళి మిగతా జాలర్లతో తమ బాబు రమ్మన్నట్లు చెప్పారు.
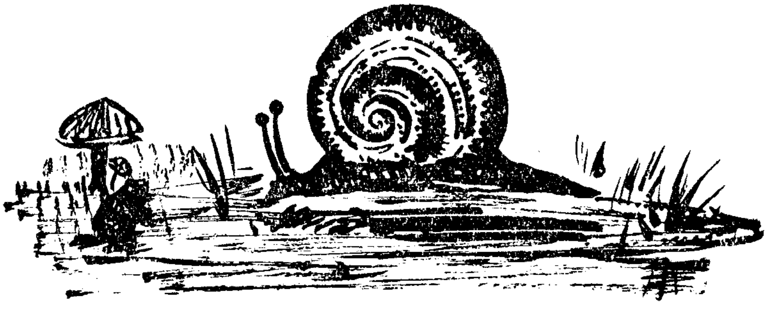
పొద్దు బారెడు మీదికెక్కిందనగా ఒడ్డుకేసి పయన మయ్యారు జాలర్లంతా. మత్స్యాన్ని చూసి ఆశ్చర్యంతో అంతవఱకు నోటిలోనున్న చుట్టతీశాడా పేట పెద్ద. "ఏట్రా బుల్లోడా ! ఏనా యీడ్చుకొచ్చినావురా దీన్ని? అబ్బోస్, రెక్క సూడ్రా ఎంత బలంగుందో" అన్నాడు. కొంతమంది జాలర్లే అంత పెద్ద మత్స్యాన్ని తామదివఱ కెచ్చట చూచి యెరుగమని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు. అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూచి నాగయ్య యుక్తికి, అసాధారణ శౌర్య ధైర్యాలకు మెచ్చుకొన్నారు. దూరం నుంచి మనుమని చేయిపట్టుకుని వార్ధక్యంచేత వణుకుతూ వస్తు న్నాడో ముదుసలి. "నాగూ" అని పిల్చి "బాబూ! ఏటంటే నీదిరా ! ఎదవలు యీళ్ళ ఏటేటి. గొప్ప యుక్తి సేసి నావురా" అని చిరునవ్వు నవ్వాడు. తరువాత నలువురూ కలిసి గొడ్డళ్ళతో దాన్ని చీరి నాగయ్య అనుజ్ఞమీద తలో యింత యిళ్ళకి పట్టుకెళ్ళారు. మిగతా భాగాన్ని సంతకి బేరానికిచ్చాడు. తన యుక్తి, ధైర్య సాహసాలు చూపి సాధించిన ఆ వేట అనుకోనంత ధనానికి విక్రయించ గలిగాడు.